

lekarskiej. Wysokość renty zależna jest od wkładu pracy osobistej właściciela (dzierżawcy) w okresie prowadzenia przejętej apteki.

2. Przy udzielaniu opieki lekarskiej osobom określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o ubezpieczeniu społecznym.

3. Po śmierci osoby, której przysługuje zaopatrzenie (ust. 1), jej małżonek i dzieci otrzymują zaopatrzenie według zasad ustalonych w obowiązujących przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym dla pracowników państwowych.

4. Właścicielom (dzierżawcom), będącym farmaceutami, którzy podjęli pracę w aptekach jako pracownicy najemni — okres od dnia nabycia przez nich prawa własności (dzierżawy) apteki do dnia podjęcia pracy, wlicza się do okresów wysługi emerytalnej lub okresów ubezpieczenia bez obowiązku uiszczenia składek lub opłat.

5. Do okresów wysługi emerytalnej lub okresów ubezpieczenia wlicza się okres 10 lat bez obowiązku uiszczenia składek lub opłat osobom określonym w ust. 4, które:

- 1) w dniu wejścia w życie ustawy ukończyły lat 60;
- 2) były właścicielami (dzierżawcami) przejętych aptek przez okres krótszy niż 10 lat, a ponadto
- 3) nabyły aptekę po małżonku lub rodzicach, na których wyłącznym utrzymaniu pozostawały przez okres brakujący do lat 10 lub
- 4) nabyły aptekę z funduszków uzyskanych osobistą pracą.

6. Osoby określone w ust. 1 w przypadku podjęcia pracy zarobkowej pobierają nadal zaopatrzenie.

7. Osoba pobierająca zaopatrzenie (ust. 1) w przypadku nabycia prawa do zaopatrzenia z funduszków państwowych z innego tytułu ma prawo wyboru zaopatrzenia.

8. Prawo do zaopatrzenia wygasa w przypadku:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądowym na karę dodatkową utraty praw publicznych.

9. Szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach określonych w ustępach poprzednich, a także wysokość renty i fundusze, z jakich będzie ona wypłacana, ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy do czasu zakończenia postępowania dotyczącego przejęcia aptek ustanawia się zarząd państwowy nad aptekami podlegającymi przejęciu.

2. Do zarządu państwowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio dekret z dnia 16 grudnia 1918 r.

w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67 oraz Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 49, poz. 437, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1939 r. Nr 87, poz. 545).

Art. 10. Właściciele (dzierżawcy) aptek będący farmaceutami obowiązani są z dniem wejścia w życie ustawy do objęcia pracy w aptece na stanowisku wyznaczonym im przez zarządcę państwowego.

Art. 11. Zawiesza się na okres jednego roku prawo rozwiązania stosunku pracy przez osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie ustawy w aptekach podlegających przejęciu.

Art. 12. 1. W okresie jednego roku od wejścia w życie ustawy prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek organu upoważnionego do zatrudniania pracowników w przejętych aptekach, może zobowiązać osoby określone w art. 10 i 11, będące farmaceutami, do objęcia określonego stanowiska w dotychczasowej aptece bądź w innej położonej w miejscu zamieszkania farmaceuty.

2. Obowiązek objęcia stanowiska powstaje z dniem doręczenia nakazu i nie może trwać dłużej niż jeden rok.

3. Przy wydawaniu nakazu uwzględniać należy w miarę możliwości okoliczności o znaczeniu osobistym bądź społecznym.

4. Przepis ust. 1 nie dotyczy farmaceutów niezdolnych do zarobkowania, co powinno być stwierdzone urzędowym świadectwem lekarskim.

Art. 13. Kto usuwa, ukrywa lub uszkadza majątek podlegający przejęciu lub przedsięwzięcie inne czynności w celu udaremnienia bądź utrudnienia przejęcia apteki, podlega karze więzienia do lat pięciu i grzywny lub jednej z tych kar.

Art. 14. Kto samowolnie opuszcza stanowisko wbrew postanowieniom art. 10, 11 bądź 12, odmawia podjęcia pracy w aptece, a także uchyla się od jej wykonania, podlega karze aresztu do sześciu miesięcy i grzywny do 7.500 zł albo jednej z tych kar.

Art. 15. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom: Zdrowia, Finansów i Sprawiedliwości.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

2

U S T A W A

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o aptekach.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Apteka jest zakładem przeznaczonym do zaopatrywania ludności w leki, artykuły sanitarne i inne artykuły używane w celu rozpoznawania, leczenia i zapobiegania chorobom wśród ludzi i zwierząt.

2. W aptekach mogą być wykonywane badania diagnostyczne oraz badania artykułów żywności.

3. W aptekach otwartych ponadto wolno sprzedawać odżywkę, środki dietetyczne, higieniczne, kosmetyczne, środki służące do zwalczania szkodników i pasożytów,

środki służące dla celów dezynfekcyjnych oraz przedmioty potrzebne do pielęgnowania niemowląt i chorych.

4. Apteki, z wyjątkiem aptek wyłącznie przeznaczonych do wydawania leków w zakresie lecznictwa zwierząt, są zakładami społecznymi służby zdrowia.

Art. 2. 1. Apteki zaopatrują ludność w leki wyprodukowane przez właściwe wytwórnie bądź przyrządzają je we własnym zakresie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Szczegółowe zasady wydawania przez apteki leków oraz innych artykułów dozwolonych do obrotu aptecznego ustala w drodze rozporządzenia Minister Zdrowia.

Art. 3. 1. Apteki dzielą się na:

- 1) otwarte — przeznaczone do zaopatrywania na zasadach handlowych w leki i inne artykuły wszystkich zgłaszających się oraz
- 2) zakładowe — przeznaczone do zaopatrywania określonej grupy bądź grup ludności.

2. Zależnie od zakresu i rodzaju wykonywanych przez nie czynności apteki dzielą się na typy.

3. Minister Zdrowia ustali w drodze zarządzenia typy aptek, zakres i rodzaj czynności, jakie należą do poszczególnych typów, oraz warunki wymagane do zaliczenia apteki do danego typu.

Art. 4. 1. Przy wykonywaniu w aptece czynności fachowych, polegających w szczególności na wyrobie i wydawaniu leków i artykułów sanitarnych oraz sprawdzaniu ich jakości i tożsamości, powinni być zatrudnieni farmaceuci, tj. osoby, które ukończyły studia farmaceutyczne w polskiej szkole wyższej bądź studia za granicą, uznane w Państwie Polskim za równorzędne, albo z mocy obowiązujących przepisów uzyskały tytuł prowizora farmacji bądź pomocnika aptekarskiego.

2. Minister Zdrowia ustali, jakie czynności z określonych w ust. 1 mogą być wykonywane w poszczególnych typach aptek przez osoby nie będące farmaceutami.

3. Nie wolno zatrudniać w aptekach przy wykonywaniu czynności określonych w ust. 1 osób, które:

- 1) nie dopełniły obowiązku rejestracji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 28 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia,
- 2) ujawniają niezdolność do wykonywania tych czynności, wywołaną chorobą psychiczną, narkomanią, alkoholizmem, niedołęstwem lub kalectwem.

4. Stwierdzenie okoliczności określonych w ust. 3 pkt 2 następuje w drodze orzeczenia specjalnej komisji lekarskiej na zasadach oraz zgodnie z trybem ustalonym przez Ministra Zdrowia.

5. Minister Zdrowia określi w drodze rozporządzenia obowiązki pracowników wymienionych w ust. 1 i 2.

6. Normy wynagrodzenia pracowników wymienionych w ust. 1 i 2 ustala Rada Ministrów.

Art. 5. 1. W każdej aptece powinien być ustanowiony kierownik, który ponosi odpowiedzialność za jej prowadzenie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Kierownik może powierzyć pełnienie swoich funkcji innej osobie spośród personelu apteki na okres nie dłuższy niż 14 dni, z tym jednak, że powierzenie tych funkcji osobie, nie posiadającej kwalifikacji wymaganych od kierownika apteki, może nastąpić jedynie za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Art. 6. Specjalne kwalifikacje fachowe wymagane od kierownika apteki i od innych pracowników zatrudnionych przy samodzielnym wykonywaniu czynności określonych w art. 4 ust. 1, a także od osób określonych w art. 4 ust. 2 w zależności od typów aptek, ustali Minister Zdrowia.

Art. 7. 1. Bezpośredni nadzór nad aptekami sprawują prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2. Minister Zdrowia ustali w drodze rozporządzenia wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów zasady

wykonywania bezpośredniego nadzoru nad aptekami oraz szczegółowy zakres uprawnień organów nadzorczych.

Apteki otwarte.

Art. 8. 1. Apteki otwarte mogą być prowadzone wyłącznie przez jednostki gospodarki uspołecznionej w ramach sieci (planu rozmieszczenia) ustalonej przez Ministra Zdrowia.

2. Apteka otwarta może być uruchomiona po stwierdzeniu przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, że lokal, urządzenia oraz sprzęt odpowiadają warunkom, określonym dla danego typu apteki przez Ministra Zdrowia w drodze zarządzenia.

Art. 9. 1. Wyrób, przechowywanie i wydawanie leków powinno się odbywać w aptekach otwartych na zasadach ustalonych w obowiązujących przepisach.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określa zasady ustalania cen za leki i inne artykuły, dozwolone w obrocie aptecznym.

Art. 10. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej ustala dla aptek otwartych prowadzonych na obszarze jego właściwości rozkład godzin, w których apteka powinna być czynna. Rozkład godzin powinien zabezpieczać zaspokojenie potrzeb ludności w porze nocnej i w dni świąteczne.

2. Przerwa w czynnościach apteki, nie przewidziana w jej rozkładzie pracy, wymaga uprzedniej zgody prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Apteki zakładowe.

Art. 11. 1. Apteka zakładowa może być prowadzona w ramach zakładu leczniczego, będącego zakładem społecznym służby zdrowia, lub przez instytucje, do których należy udzielanie świadczeń leczniczych określonej grupie lub grupom ludności.

2. Każda apteka zakładowa przed jej uruchomieniem powinna być zgłoszona do prezydium wojewódzkiej rady narodowej z podaniem:

- 1) zakładu bądź instytucji uruchamiającej aptekę,
- 2) miejsca położenia apteki,
- 3) oznaczenia kategorii osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń apteki,
- 4) warunków korzystania z tych świadczeń.

Art. 12. 1. Uprawnienia przewidziane w art. 7 ust. 2 w stosunku do aptek, wyłącznie przeznaczonych do wydawania leków stosowanych w lecznictwie zwierząt, przysługują Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, działającemu w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

2. Przepisy przewidziane w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 3 i art. 4 ust. 2 i 5 oraz art. 6 w zakresie dotyczącym aptek, wyłącznie przeznaczonych do wydawania leków stosowanych w lecznictwie zwierząt, wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

Przepisy karne.

Art. 13. Kto w celach zarobkowych wprowadza do obrotu leki poza aptekami, podlega karze aresztu do dwóch lat i grzywny albo jednej z tych kar.

Art. 14. 1. Kto narusza postanowienia ustawy bądź przepisów na jej podstawie wydanych, podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub grzywny do 1.500 zł.

2. W sprawach określonych w ust. 1 orzeka się w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 15. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do aptek prowadzonych w ramach służby zdrowia przez Ministerstwo Obrony Narodowej oraz Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 16. Art. 1 ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o nabywaniu uprawnień pomocnika aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 141) otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Obywatel polski uzyskuje tytuł pomocnika aptekarskiego oraz związane z nim uprawnienia do wykonywania czynności fachowych w aptekach, jeżeli w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. złoży z wynikiem pomyślnym egzamin, przewidziany w niniejszej ustawie“.

Art. 17. 1. Uchyla się wszystkie dotychczasowe przepisy w zakresie unormowanym niniejszą ustawą, a w szczególności:

- 1) ustawę z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) — z tym, że art. 2, 3 oraz 7 tej ustawy zachowują moc obowiązującą w stosunku do kierownika apteki do czasu wydania rozporządzenia przewidzianego w art. 6 niniejszej ustawy;

- 2) art. 13 ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o publicznej służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 342);
- 3) art. 1 ust. 4, art. 24 oraz Dział III ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434 i z 1950 r. Nr 36, poz. 327).

2. Przepisy wydane na podstawie uchylonych przepisów, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, zachowują moc obowiązującą do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 18. Wykonanie ustawy przuca się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Zdrowia, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

3**U S T A W A**

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o zniesieniu izb aptekarskich.

Art. 1. Znosi się Naczelną Izbę Aptekarską oraz okręgowe izby aptekarskie.

Art. 2. Majątek izb aptekarskich po potrąceniu kosztów likwidacji przechodzi na własność Skarbu Państwa.

Art. 3. Minister Zdrowia powoła likwidatora majątku izb aptekarskich i w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali jego prawa i obowiązki.

Art. 4. 1. Koszty likwidacji pokrywa się z majątku izb aptekarskich.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów ustali wykazy podlegających pokryciu zobowiązań izb oraz koszty związane z likwidacją.

3. Ustalone przez likwidatora zaległe wierzytelności izb aptekarskich z tytułu składek członkowskich podlegają ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

4. Zatwierdzony przez Ministra Zdrowia wykaz nieruchomości, podlegających przejęciu na własność Skarbu

Państwa, stanowi podstawę do przepisania tytułu własności w księgach wieczystych.

Art. 5. Uchyla się:

- a) ustawę z dnia 15 czerwca 1939 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 346, z 1949 r. Nr 25, poz. 176 i z 1950 r. Nr 36, poz. 332),
- b) dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o organizacji samorządu zawodowego lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 354, z 1948 r. Nr 50, poz. 383 i z 1950 r. Nr 36, poz. 326).

Art. 6. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom Zdrowia i Finansów.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

4**U S T A W A**

z dnia 8 stycznia 1951 r.

o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych.**Przepisy ogólne.**

Art. 1. Środki farmaceutyczne dzielą się na surowce farmaceutyczne i leki.

Art. 2. Surowcami farmaceutycznymi w rozumieniu niniejszej ustawy są substancje oraz ich mieszaniny lub przetwory, które są wytwarzane bądź wprowadzane do obrotu w celu wyrobu leków w aptekach.

Art. 3. 1. Lekami w rozumieniu niniejszej ustawy są surowce farmaceutyczne, ich mieszaniny lub przetwory,

przygotowane w postaci nadającej się do bezpośredniego użycia w lecznictwie ludzi i zwierząt, a także w celu zapobiegania chorobom bądź ich rozpoznawania.

2. Leki dzielą się na recepturowe i gotowe.

3. Lekiem recepturowym jest lek przygotowany dla określonej osoby na podstawie indywidualnej recepty, lek zaś nie odpowiadający tym warunkom jest lekiem gotowym.

Art. 4. 1. Artykułami sanitarnymi w rozumieniu ni-